

Ὁρῶντες ἄφωνον καὶ ἄπνον κειμένην, τὴν ἀοίδιμον διδασκάλισαν ὄλων ἡμῶν τῶν νεωτέρων Αἰγινήτων, ἀδυνατοῦμε νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι τὸ εὐλαλον καὶ εὐδίνητον στόμα τῆς ἐσίγησε γιὰ πάντα. Ἐνωτιζόμαστε, ὅμως, τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος, τοῦ σπουδαστηρίου καὶ τῆς πέννας κωδικοποιεῖται στὸ γνωστὸ δίστιχο·

*Ἡ μὲν χεὶρ ἢ γράψασα σήψεται τάφῳ,
γραφὴ δὲ μενεῖ εἰς χρόνους μακροτάτους.*

Καὶ οἱ γραπτὲς νοθεσίες τῆς ἀοιδίμου ἀποτελοῦν καὶ θὰ ἀποτελοῦν ἐφ' ἐξῆς ἀνυπέρβλητο διαχρονικὸ θησαύρισμα τῆς Αἴγινας.

Ἐκ προσώπου τοῦ Συλλόγου πρὸς διάσωση τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς καὶ παράδοσης καὶ τῆς Ἀστικῆς μὴ κερδοσκοπικῆς Ἐταιρείας Ἡ Αἰγιναία παριστάμεθα συντετριμμένοι καὶ προσευχόμεστε κατῶδυνοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀοιδίμου Γωγῶς Κουλικούρδη. Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀείμνηστος ὑπῆρξε ἰδρυτικὸ μέλος, ἐτοιμάζουμε ἤδη, μὲ τὴν συγκατάθεση καὶ κατὰ προτροπὴ τῆς ἀοιδίμου, τὴν ἔκδοση τοῦ βιβλίου τῆς μὲ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τῆς Αἴγινας· ἐκ μέρους δὲ τῆς περιοδικῆς πολιτιστικῆς ἐκδόσεως Ἡ Αἰγιναία, τῆς ὁποίας ἡ ἀείμνηστος διετέλεσε ἐπιστημονικὴ ὑπεύθυνος, καταθέτουμε συμβολικῶς, ἀντὶ στεφάνου, ἓνα χρηματικὸ ποσὸ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Λαογραφικοῦ Μουσείου Αἴγινας καὶ ἐπιφυλλασσόμαστε ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νὰ παρουσιάσουμε ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας ἓνα ἐκτενὲς ἀφιέρωμα ἐν εἶδει φιλολογικοῦ μνημοσύνου.

Σεβασμιώτατε,

προπέμπουμε καὶ ἡμεῖς μεθ' ὑμῶν σήμερον τὴν ἀοίδιμον διδασκάλισαν ἡμῶν ὑπὸ τὸν παραμυθητικὸ ἀπόηχο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μεγαλυναρίου·

*Μακαρία ἡ ὁδὸς ἣ πορεύει σήμερον,
ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.*

Ἀχιλλεὺς Γ. Χαλδαιάκης